

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1968-1969.

20 MAART 1969.

**Begroting van het Ministerie van Verkeerswezen
voor het begrotingsjaar 1969.**

AMENDEMENTEN
VAN DE HEER BLANQUAERT.

TITEL I.

Gewone uitgaven.

Sectie IV.

Commissariaat-Generaal voor Toerisme (blz. 19).

Het voor elk artikel van die sectie afzonderlijk uitgetrokken krediet, zomede het globale krediet van « 108.828.000 frank » te schrappen.

TITEL II.

Buitengewone uitgaven.

Sectie II.

Toerisme (blz. 37).

1. De vastleggingskredieten uitgetrokken voor de twee onder deze sectie voorkomende artikelen zomede het globale krediet van « 154.000.000 frank » te schrappen.

2. De ordonnanceringskredieten uitgetrokken voor de twee onder deze sectie voorkomende artikelen zomede het globale krediet van « 132.000.000 frank » te schrappen.

R. A 7915

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

5-XIV (Zitting 1968-1969) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

12, 13 en 20 maart 1969.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

20 MARS 1969.

**Budget du Ministère des Communications
pour l'année budgétaire 1969.**

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. BLANCQUAERT.

TITRE I.

Dépenses ordinaires.

Section IV.

Commissariat général au Tourisme (p. 18).

Supprimer le crédit distinct, prévu pour chaque article de cette section, ainsi que le crédit global de « 108.828.000 francs ».

TITRE II.

Dépenses extraordinaires.

Section II.

Tourisme (p. 36).

1. Supprimer les crédits d'engagement prévus aux deux articles de cette section ainsi que le crédit global de « 154.000.000 de francs ».

2. Supprimer les crédits d'ordonnancement prévus aux deux articles de cette section ainsi que le crédit global de « 132.000.000 de francs ».

R. A 7915

Voir :

Document du Sénat :

5-XIV (Session de 1968-1969) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

Annales de la Chambre des Représentants :

12, 13 et 20 mars 1969.

Verantwoording.

Deze amendementen strekken ertoe de op de begroting van Verkeerswezen uitgetrokken kredieten voor toerisme weg te laten en ze over te schrijven op de begroting van Cultuur.

Deze overschrijving blijkt ons de logica zelf. Het valt immers niet te loochenen dat het beleid inzake toerisme in al haar aspecten, behoort tot de culturele politiek in de ruime zin van het woord. Reeds heeft de idee algemene ingang gevonden, (cfr. o.a. het standpunt, onlangs door het A.C.V. ingenomen) dat het toerisme, in het bijzonder het sociaal toerisme en de begeleiding van de arbeidersvakantie, steeds meer belang krijgt in het kader van de persoonlijke algehele ontplooiing van het individu en de groep, en een van de aangewezen media is, om de culturele vorming, die per definitie geen elitevorming mag zijn, te vervolmaken en te verbreden in een ruimere dimensie. Het ligt voor de hand, dat veralgemening van de vrije tijd en de jaarlijkse vakantie van langs om meer zal ingenomen worden door het toerisme; zoals de lichamelijke opvoeding en de sport, die eveneens voor een groot deel in de vrije tijd worden beoefend, en in dezelfde gedachtengang worden geleid door het Departement van Cultuur, zo ook gaat het niet meer op dat de toeristische politiek nog behoort tot de bevoegdheid van het Ministerie van Verkeerswezen, dat een bij uitstek technisch departement is, dan wanneer zij normaal zou moeten ressorteren onder een departement, dat een geëigende bevoegdheid heeft. De vorige Regering heeft dit trouwens ingezien en in de werkelijkheid toegepast, door het instellen van een Staatssecretariaat, speciaal belast met het coördineren en het stimuleren van de toeristische politiek. Deze stelling wensen we verder kracht bij te zetten, door enkele gezaghebbende uitspraken, die gelijklopen met de hierboven verdedigde stelling.

Op 14 januari 1967, ter gelegenheid van de Belgische Nationale Dag, in het kader van het Wereldjaar van het Toerisme, verklaarde Z.K.H. Prins Albert o.a. het volgende :

« We moeten niet alleen onze gadgets, doch ook onze geestesgesteldheid moderniseren... Deze uitspraak, uit de mond van de directeur der firma Olivetti, zou even goed kunnen toegepast worden op het onderwerp, dat ons hier vandaag heeft te zamen gebracht, met name : het toerisme. Het toeristisch verschijnsel wordt inderdaad nog veel te algemeen bekeken vanuit een perspectief, dat helemaal niet is aangepast aan de moderne werkelijkheid... Ik wens uit ganser harte dat ieder jaar een groeiend aantal mannen en vrouwen, hun vrije tijd zouden kunnen besteden aan deze school van waarachtige menselijke vorming, die een welbegrepen toerisme uitmaakt. »

En verder :

« Er zijn sterke redenen om aan te nemen, dat de maatschappelijke factoren, die het toerisme in de hand werken, niet zullen verzwakken. Zo zal het vakantiegeld niet verminderen, zal de duur van de vakantie waarschijnlijk langer worden en zullen de reusachtige bedragen die besteed worden aan die culturele opvoeding, ongetwijfeld vruchten dragen. »

De heer Haulot, Commissaris-Generaal voor Toerisme verantwoordde het in dezelfde geest : « *Cultuur en begrip, kennis en vriendschap, daartoe moet naar onze mening de praktijk van een volwaardig Toerisme normaal leiden*. »

We weten, dat deze uitspraken alleen reeds het indienen van deze amendementen verantwoorden.

F. BLANCQUAERT.

Justification.

Les présents amendements visent à supprimer, au budget des Communications, les crédits qui y sont inscrits au titre du tourisme, et de les transférer au budget de la Culture.

Ce transfert nous paraît la logique même. En effet, il est indéniable que la gestion touristique, sous tous ses aspects, relève de la politique culturelle, cette expression étant prise au sens large. Déjà s'est généralisée (voir notamment la position adoptée récemment par la C.S.C.) l'idée que le tourisme, en particulier le tourisme social et l'« accompagnement » des travailleurs sur le plan des vacances, acquiert de plus en plus d'importance dans le cadre de l'épanouissement personnel total de l'individu et du groupe, et qu'il constitue l'un des moyens adéquats de parfaire et d'étendre la formation culturelle, laquelle, par définition, ne peut être une formation destinée à une élite. Il paraît évident que la généralisation des loisirs et des vacances annuelles permettra de consacrer de plus en plus de temps au tourisme; de la même manière que l'éducation physique et les sports sont pratiqués, pour une grande part, au cours des loisirs et sont, dans le même ordre d'idées, dirigés par le Département de la Culture, il ne convient plus que la politique touristique relève encore de la compétence du Ministère des Communications, lequel est par nature un département technique, mais il faut qu'elle ressortisse à un département ayant une compétence appropriée. Le Gouvernement précédent s'en est d'ailleurs rendu compte et a appliqué ce principe dans la pratique, en créant un Secrétariat d'Etat, chargé spécialement de coordonner et de stimuler la politique touristique. Nous voulons encore souligner cette position en citant quelques paroles concordantes prononcées par quelques personnalités autorisées.

Le 14 janvier 1967, à l'occasion de la Journée Nationale Belge, dans le cadre de l'Année Mondiale du Tourisme, S.A.R. le Prince Albert a déclaré ce qui suit :

« Nous devons moderniser non seulement nos gadgets, mais également notre esprit... Cette déclaration, qui est celle du Directeur de la firme Olivetti, pourrait aussi bien s'appliquer à l'objet de notre réunion d'aujourd'hui, c'est-à-dire : le tourisme. Le phénomène du tourisme est, en effet, encore trop souvent envisagé d'une manière par trop générale, dans une perspective qui n'est pas adaptée à la réalité moderne... Je souhaite de tout cœur que, chaque année, un nombre croissant d'hommes et de femmes puissent consacrer leurs loisirs à cette école de réelle formation humaine que constitue un tourisme bien conçu. »

Il y ajoutait :

« Il existe de bonnes raisons de croire que les facteurs sociaux qui favorisent le tourisme ne s'amenuisent pas. C'est ainsi que le pécule de vacances ne diminuera pas, que les vacances seront sans doute d'une durée plus longue et que les montants gigantesques qui sont affectés à cette éducation culturelle porteront indubitablement leurs fruits. »

M. Haulot, Commissaire général au Tourisme, abondait dans le même sens : « *Culture et compréhension, connaissance et amitié, voilà à quoi doit aboutir normalement, à notre avis, la pratique d'un tourisme digne de ce nom*. »

Nous estimons que ces opinions, à elles seules déjà, justifient le dépôt de ces amendements.